

môdonô của nàng trong cuốn hồi ký tựa đề « Em làm gián điệp cho Sít-ta-li-a ». Sau thời kỳ huấn luyện, nàng tới ngụ một căn phòng sang trọng trong khách sạn thượng lưu Mê-tô-rô-bôn (2) với nhiệm vụ liếc mắt đưa tình, và nếu cần, chùng chãi xê gởi với các nhà ngoại giao của Thế giới Tự Do.

Công tác thứ nhất của nàng là kết thân với một tùy viên quân sự sứ quán Anh. Người ta dặn nàng như sau :

— Gặp y, cô hãy tán chuyện con cà, con kê, chuyện thời tiết, chuyện đưa ngựa, và chuyện thể thao. Người Anh vốn khoái những chuyện tầm phào như thế. Rồi lựa lời tìm xem y thích cái gì. Và tuyệt đối không được đề cập tới chánh trị.

Nora cố gắng thực hành những điều đã học. Chẳng may cho nàng, tùy viên quân sự Anh lại là một nhân vật giàu kinh nghiệm. Nàng vừa hé miệng thì nhà ngoại giao nói với nàng, giọng ngọt như mía lùi :

— Cô Nora ơi, tôi đã biết cô là Modonô làm việc cho sứ gián điệp NKVD rồi.

Nora cứng họng, mặt đỏ như gấc chín.

Sau ngày Sít-ta-li-a lin chết, việc dùng môdonô đã giảm bớt. Hiện mặt vụ Nga số còn lưu trữ rất nhiều hồ sơ về đời sống các nhà ngoại giao tây phương, ai mê gái, thích rượu, đánh bạc là bị theo dõi đề mua chuộc hoặc bắt chẹt.

Bộ Ngoại giao Hoa kỳ tỏ ra không mấy quan tâm tới mỹ nhân kế Cộng-sản. Họ quan niệm rằng nhân viên ngoại giao Mỹ ở sau bức màn sắt đều được huấn luyện chu đáo nên khó thể sa vào cạm bẫy xác thịt. Và lại qui tắc thông thường của

(2) Métropole.

ngoại giao Hoa kỳ là chỉ người có gia đình và mang gia đình theo, mới được bổ nhiệm sau bức màn sắt. Thịnh thoả mới có trường hợp viên chức độc thân được cử làm bí thư hoặc tùy viên sứ quán tại các quốc gia Cộng sản.

Bản phúc trình của Quốc Hội Mỹ về mảnh khóa lung lạc của gián điệp Cộng sản ghi màu chuyển thú vị như sau :

Đại diện Mỹ đáp xe hỏa ban đêm trong vùng Cộng sản thường bị gái đẹp như mời. Vừa đặt chân lên toa, nhà ngoại giao đụng phải một người đàn bà thật quyến rũ. Thiếu phụ mỉm cười thân mật và thổ lộ rằng cút sét này là của nàng.

Và để chứng minh, thiếu phụ đưa cuống vé cút sét cho nhà ngoại giao xem. Thật là bực mình. Tòa đại sứ Mỹ đã gọi điện thoại cho sứ hòa xa, giữ chỗ trước, và lấy vé đàng hoàng. Lẽ nào một cút sét lại được bán cho hai người. Theo phép lịch sự, đàn ông dĩ nhiên phải nhường cho đàn bà.

Viên xếp tàu được mời đến. Y vò đầu, gãi tai nhưng không nói gì hết. Vừa khi ấy thiếu phụ nhón miệng cười — và lần này nhà ngoại giao phải choáng váng vì áo nàng mặc rất hở, hoặc rất mỏng, để lộ một núm cao đáng giá — và òn òn :

— Ông đừng ngại. Em tin ông là người đúng đắn. Chắc ông không muốn đuổi em đi chỗ khác, và em cũng thế, em không thể để ông đi được, vì toa nào cũng chật ních, đêm thì đã khuya.

Và nàng nhìn thẳng vào đôi mắt đầy thèm muốn của nhà ngoại giao :

— Nếu ông không chê em bất nhã thì em xin mời ông nghỉ tạm đêm nay trong toa em.

Nàng đứng sát vào người nhà ngoại giao. Trời ơi, anh hùng như Hạng Võ cũng lụy vì tình, liệu trong

đời này có bao nhiêu người đàn ông dám thặng tay từ khước! Hương thơm ngào ngạt, mùi da thịt trộn với mùi nước hoa đắt tiền của tây phương, tứ bề im lặng, mừng mền ấm áp, mặc cho tuyết đỏ bên ngoài. Xa xa vọng lại một điệu nhạc êm đềm, như lời con người vào cõi mộng. Ngon đèn cuối cùng tắt phụt. Thôi thì... cũng liều nhắm mắt đưa chân, thử xem con tạo xoay vần đến đâu.

Gần sáng, khi nhà ngoại giao một nhừ thì mật vụ Cộng sản mở cửa toa bước vào. Hoặc họ lên chụp hình cuộc truy hoan. Hoặc họ đánh thức dậy làm bên bàn. Hoặc mặc cho thiếu phụ tiếp tục ái ân với khách. Bằng cách nào nữa thì nhà ngoại giao cũng bị cho vào « xiếc ». Chỉ một tấm ảnh hành lạc lọt vào tay vợ, hoặc gửi về Bộ là đủ hết đời. Nạn nhân không còn lối thoát nào khác, ngoài việc nhắm mắt sa lầy vào vũng bùn phân quốc.

Tháng 6.1961, một nhà ngoại giao chuyên nghiệp Mỹ, từng lập nhiều thành tích tốt đã bị triệu hồi và bắt giam về tội do thám cho Ba lan. Sĩ ca bếch (3), đệ nhị bí như tòa đại sứ Mỹ tại Vạc xô vi, 41 tuổi—cái tuổi sung sức nhất của đàn ông—có vợ, con, dăm mèm lòng trước tấm thân nõn nà của một cô gái tóc vàng Ba-lan, và đã đại dột trao tài liệu mật cho nàng.

Sĩ ca bếch được phép vào phòng mật điện, và đ được đọc nhiều văn kiện mật trong sứ quán. Sự đam mê của viên bí thư đã đánh thức hệ thống an ninh của sứ quán. Sau một thời gian theo dõi, tổ uyển ương bị khám phá.

Không riêng nam giới bị chến choáng mentinh, ngay cả phái yếu cũng từng đặt trái tim lên trên ý trí nữa. Năm 1948, nghe theo tiếng gọi của lòng, Sĩ ca Bu-ca (4) bỏ tòa đại sứ Mỹ tại Mạc tư Khoa, kết hôn với Láp sin (5), ca sĩ trong Hí viện Xô viết. Quán; mật

(3) Irving Chambers Scarbeck. (4) Annabelle Bucas

(5) Konstantin Lapshin.

vi tình, cô Bu ca đã tuân lệnh Cộng sản, viết sách vu cáo các nhà ngoại giao Hoa-kỳ. Cuốn sách « Sự thật về các nhà ngoại giao Hoa kỳ », một tài liệu hoàn toàn bịa đặt, đã được tờ Sự Thật (6), cơ quan của Trung ương đảng Cộng sản Sô viết, trích đăng hàng ngày. Một cuốn phim tựa đề « Giã từ đất Mỹ » dựa trên lời cáo gian đáng thương của cô Bu ca, được Nga số sản xuất. Bu ca được đưa vào làm trong đài bá âm Mạc tư Khoa. Ngày nay Bu ca đã trên ngũ tuần, người nằng béo phì và mắc bệnh dư máu, hậu quả của tình yêu xác thịt.

9— Con yêu râu xanh Sít ta Lin

Bêria (1), trùm mật vụ Sô viết sau này bị Sít-ta-lin hạ sát, khinh bỉ đàn bà và coi đàn bà là chướng ngại lớn trong nghề điệp báo. Sở dĩ Nga sô dùng phụ nữ là do lệnh của Sít ta lin.

Họ Sít có thể coi là con yêu râu xanh nổi tiếng nhất của thế kỷ 20. Vua Trụ ngày xưa cũng chỉ dâm dật đến như Sít ta lin là cùng.

Hồi còn hoạt động bí mật, dọn đường cho Lê-nin về cầm quyền, Sít ta lin, dưới bí danh Kôba, đã hợp tác mật thiết với tên ma cô khét tiếng, Kô-rétcu (2), dề mở nhà chứa thổ ở Tiphôlít, Bacu, và Batum (3) rất phát đạt. Sít ta lin thuê bọn du dăng dề canh gác nhà chứa, và khùng bố những cô gái có tinh thần độc lập không chịu gia nhập « hợp tác xã » lâu xanh của đảng Cộng sản.

Về tiền kiếm được, Sít ta lin lấy 40 phần trăm, xung vào quỹ cách mạng của Đảng, 50 phần trăm dề thuê nhà, sắm sửa, còn gáỉ dề chỉ ăn được 10 phần trăm. Ngày nay, các mụ dề bị lên án là bóc lột gáỉ

(6) Pravda.

(1) Laurenti Bêria. (2) Lajos Kôrescu. (3) Tiflits, Bâkôn Batoum.

đi, nhưng xét cho cùng thì chế độ tư lực của họ còn nhân đạo hơn chế độ 10 phần trăm của nhà độc tài thép.

Lấy vợ thì Sít ta lin chuyên tìm đào non. Đặc điểm của Sít ta lin là thay vợ và thay nhân tình như thay quần lót. Na-di ét-da (4), một trong những người vợ chánh thức của Sít mới 17 xuân xanh, kém chồng những 21 tuổi.

Có vợ rồi, Sít vẫn chơi gái như thường. Có lần Sít mang Pê tờ rốp na (5) nữ thư ký văn phòng, say rượu bí tử, vào phòng vợ dựng vợ đây, bắt vợ chứng kiến cảnh 2 người ân ái. Mỗi khi Sít say, thường ra lệnh cho vệ sĩ tìm gái tơ dẫn tới phòng làm việc. Sát văn phòng của Sít còn một phòng nhỏ khác hình chữ nhật, trong có một cái giường, 2 điện thoại, một cái bàn, một cái tủ và ghế dựa. Sít ta lin dùng phòng này làm nơi ân ái trong giờ làm việc.

Sát văn phòng của Sít còn một phòng nhỏ khác hình chữ nhật trong có một cái giường, 2 điện thoại, một cái bàn, một cái tủ và ghế dựa. Sít ta lin dùng phòng này làm nơi ân ái trong giờ làm việc.

Một dịp khác, Sít uống rượu với Malencốp (6), rồi trong khi chénh choáng, khoác tay Et-phia (7), nữ thư ký đánh máy, vào phòng vợ. Vợ phàn đối thì Sít nhún vai, nói là y muốn hành lạc với cả hai người để xem ai dễ thương hơn.

Thỉnh thoảng, một cô gái ngây thơ được đưa tới văn phòng. Sít ta lin bắt cời trần truồng rồi nhảy múa. Nhảy múa xong thì hành lạc. Trùm mật vụ Béria bắt buộc những cô gái này không được hé miệng. Nếu tiết lộ thì bị đưa đi biệt tích.

Sít ta lin thích dùng gián điệp phụ nữ vì phụ nữ có một võ khí tuyệt luân : nhan sắc và sự quyến

(4) Nadiezha Alliluyeva (5) Marusya Petrovna.
(6) Malenko, (7) Esfir

rũ xác thịt. Phần khác, cũng vì nhà độc tài căm thù dân bà sau khi bị một người vợ căm sừng lên đầu.

Mốt si na (8) là một thiếu phụ 23 tuổi, nhỏ nhắn, xinh đẹp, cháu gái một nhân viên cao cấp trong Chánh trị bộ, Trung ương Đảng. Nàng không hề ghen tuông khi Sít ta lin lang chạ với người khác. Trong 6 năm chăn gối, Sít lấy làm sung sướng vì thái độ phục tùng của vợ.

Nhưng nhà độc tài đã lăm. Sở dĩ Mốt si na ngoan ngoãn là vì bên cạnh Sít đã có một người đàn ông khác, 35 tuổi, đẹp trai, cường tráng và nhã nhặn. Y là Kôn sa Lốp (9), trưởng ban vệ sĩ, nghĩa là người thân của Sít ta lin.

Một ngày kia, bất thần về nhà, Sít bắt gặp vợ đang nằm trên giường với Kôn sa kốp. Máu ghen nổi lên, Sít chửi mắng om sòm rồi xuống tay đánh cho một trận. Đọa y năm tóc hai người kéo sênh sếch ra ngoài, gọi giầy nói cho trùm mật vụ Béria tới.

Sít ra lệnh cho Béria xử tử cặp tình nhân. Nhưng cả hai trần truồng. Béria phải xin phép nhà độc tài cho họ mặc quần áo rồi xích tay dẫn đi biệt tích. Sau đó, hai người bị bắn chết dưới hầm nhà giam Lu bi ăn ca (10) của Mật vụ.

Bị căm sừng, Sít ta lin đâm ra căm thù phụ nữ. Y bắt nhân viên lập danh sách phụ nữ làm việc trong điện Cầm linh và mỗi ngày gọi một thiếu nữ hơ hớ lên phòng để hú hí. Ai ra khỏi phòng cũng đổ hoe hai mắt,

10— Trường dạy ái tình

Borít Morót (1) gián điệp đôi nổi tiếng của Mỹ, cho biệt năm 1958, khi ông còn ở Mạc tư khoa,

(8) Yevgentya Pavlovna Monshina

(9) Kolchakov (10) Lubyanska (1) Boris Morros.

đã được mời tới thăm một trường học kỳ quặc, mệnh danh là Trường dạy Ái tình. Tại trường này, những thiếu nữ có sắc đẹp mê hồn được huấn luyện cách quyến rũ dần ông để đánh cắp tài liệu. Dần ông cũng được học nghệ thuật lôi cuốn phụ nữ trong các trung tâm huấn luyện Sô viết.

Gờra nốpky (2) công dân Nga, chọn tự do năm 1949, nhân dịp tàu ông bỏ neo tại Sítốckhôm (3), Thụy Điển, mô tả trong một cuốn sách hấp dẫn những bí mật về lớp dạy ái tình tại một trường đặc biệt, gần Bikôvô (4), cách Mạc tư Khoa 65 cây số. Chương trình huấn luyện gồm cách xử dụng điện đài, dịch điện bí mật, phá hoại, lấy tin, và cách vượt ve dần bà.

Một trong các giáo sư dạy tỏ tình và ân ái là Rátputin (5). Giáo sư này giảng cho sinh viên hiểu rõ về bộ phận sinh dục, và lưu ý sinh viên tới những điểm trên cơ thể dễ gây khoái cảm mỗi khi chạm vào. Trong giờ thực tập, Rátputin đưa sinh viên tới một căn nhà trên đại lộ Lêningorát (6).

Một người dần bà quê mùa, to lớn, được dẫn vào. Trước mặt cử tọa, người này được cởi trướng ra, cả Rátputin cũng thế. Rồi Rátputin biểu diễn ân ái cho sinh viên xem, vừa biểu diễn vừa giải thích.

Gờranốpky thuật lại là mới đầu thiếu phụ cố gắng thân nhiên, nhưng sau mấy phút được môn trón, thiếu phụ dâm ra mê mẩn rồi đột ngột thét lên đề bộc lộ sự thỏa mãn. Rồi kêu thêm nữa, thêm nữa, trước khi ôm chầm lấy Rátputin, hôn lấy, hôn đề. Gờranốpky ở trong phòng với Rátputin trong khoảng 8 tiếng đồng hồ, và trong thời gian này, Rátputin ân ái với 5 người dần bà khác nhau, người nào cũng được y thỏa mãn mà y không hề mệt mỏi.

Về điểm này, C.I.A của Mỹ bị thua xa. Từ đầu

(2) Anatoli Granovsky. (3) Stockholm (4) Bykovo
(5) Rasputin (6) Leningrad.

năm 1958 đến tháng 5-1960, một sĩ quan tình báo hoạt động tại Pốt đam (7) khuyến khích vợ bắt bớ với một nhân vật Sô viết để lấy tài liệu. Kế hoạch mỹ nhân không thành công, người Nga kia báo cáo với sứ quán Sô Viết tại Đông Đức. Cặp vợ chồng bị triệu hồi về Mỹ.

Cộng sản Đông Đức có ít nhất là một trường dạy ái tình Núp sau một cái tên đẹp đẽ, Trường Khiêu vũ và Thề dục, trường này tọa lạc gần biên giới Tiệp Khắc. Trong trường, các thiếu nữ từ 19 đến 26 tuổi được huấn luyện làm thư ký, thông dịch viên, chiêu đãi viên, vũ nữ, kiêm sứ giả ái tình. Thời gian huấn luyện kéo dài ba tháng.

Imga (8), một cô gái Đức 24 xuân xanh, tốt nghiệp lớp «thư ký» trong trường này và được đưa qua Tây Bá Linh công tác. Mật vụ Cộng sản đã lưu ý tới tài năng, lối cuốn của nàng hồi nàng còn là sinh viên ngoại ngữ tại đại học đường Halò (9), Đông Đức. Nàng phải gia nhập mật vụ Sô viết để vị hôn phu của nàng bị giam về tội chánh trị, khỏi bị hành hạ trong lao thất.

Tại Tây Bá Linh, với tiền của Nga sô, Imga sống cuộc đời xa hoa, không ngoài mục đích quyến rũ các nhân vật chống Cộng. Năm 1953, nàng gặp Đại Tá không quân Hay (10), một thanh niên yêu đời 48 tuổi, phụ trách tình báo. Vì nhẹ dạ, Hay lọt vào cạm bẫy mỹ nhân.

Hay xin cho Imga vào làm việc dưới quyền. Mấy tháng sau, nàng bị đuổi vì quá tò mò. Lẽ ra phải điều tra về nàng. Hay lại bảo đảm cho nàng làm việc tại phi trường quân sự Tem pen hốp (II), Tây Bá Linh.

Trong vòng một năm, nàng chuyển về phía đông nhiều tin tức quan trọng. Ăn quen bết mùi, nàng

(7) Potsdam (8) Imgard Margarette Schmdt. (9) Halle.
(10) Patrick Hayes. (II) Tempelhof.

dùng nhan sắc chài một công dân Đức tại phi trường để lấy tài liệu. Song nàng thất bại. Một tháng sau, Imga sa lưới.

Ra tòa, Imga lãnh 5 năm tù. Đại tá Hay lạng lẹ dắt vợ xuống tàu về nước để rồi mất việc.

Trung sĩ Mỹ Rốt (12) cũng là một nạn nhân của sự giả ái tình Sô viết. Vì quá chén, quá yêu, Rốt phải ra tòa án quân sự, lãnh 5 năm khổ sai.

Làm tài xế cho tùy viên quân sự tại Mạc tư khoa. Rốt cảm thấy trống trải. Vợ con ở Mỹ nên Rốt càng trống trải thêm, và khuây sấu trong chén rượu. Mỗi lần Rốt mua vui, 2 thợ máy người Nga làm việc trong ga ra của sứ quán thường đi theo. Một đêm kia cả bọn mang theo một cô gái xinh xắn và ngoan ngoãn

Trong cơn say sưa, Rốt ngủ lại khách sạn. Không hiểu sao sáng hôm sau, y tỉnh dậy, thấy có thân hình nõn nà của cô gái hồi đêm. Y toát mồ hôi. Cô gái nhìn y âu yếm mà không nói gì hết. Rốt tưởng thế là yên. ngờ đâu sáu tuần sau, qua trung gian 2 anh thợ máy, cô gái đòi gặp Rốt.

Về mặt nàng buồn thiu như dưa dấm. Rốt gurt mình khi nghe nàng thỏ thẻ là có mang với y, sau đêm chăn gối. Lúc ấy một người lạ mặt, nói thạo tiếng Anh, dọa Rốt :

— Cô ta có chửa vì anh, anh biết chưa? Khi đẻ, cô ta sẽ khai anh là cha đứa bé. Anh sẽ không thể nào xin giấy rời Liên xô được đâu.

Rốt choáng váng như vừa bị đánh vào đầu. Còn vợ, còn con, còn cha mẹ, còn công ăn việc làm, y ở lại đất Nga sao được. Vợ con y từ Hoa kỳ sắp tới rồi. Chánh phủ Hoa kỳ biết y làm một cô gái có chửa hoang sẽ đuổi khỏi sở làm và lôi ra tòa. Tiến thoái

trường nan. Rốt đánh hết lời van vỉ. Và dĩ nhiên là Rốt nhận lời làm gián điệp cho Nga sô.

Từ 1952 đến giữa 1953, Rốt gặp nhân viên Cộng sản 15 lần, và lần nào cũng báo cáo mọi chuyện mắt thấy, tai nghe trong sự quan. Biết y là đệ tử của lưu lĩnh, mật vụ Sô viết cho y uống rượu thả cửa. Nhiều lô gái thơ mộng tự đứng đến hiến thân cho y, làm y quên hết tổ quốc. Y cũng quên là cô bạn một đêm không quấy dầu nữa. Vì lẽ dễ hiểu, nàng là mô dơ nô, và ngàn không thể có mang.

Rốt hồi hương, mật vụ Nga sô vẫn không buông tha. Y được lệnh hoạt động trong tổ chức do thám Cộng sản tại Hoa kỳ. Trước ngày từ giả Mạc tư khoa, y lại say mềm, và gây ra tai nạn xe hơi. Song công an Cộng sản làm lơ cho y. Rốt mang mật hiệu là Kébêch(13). Trong một năm, nếu gián điệp Sô viết chưa gặp y thì phải tiếp xúc theo thẻ thức như sau: cắt ba bài báo trong tờ Nữ ước thời báo, gạch bút chì đỏ, gởi cho sứ quán sô viết tại Hoa thịnh Đốn, tuần một lần, ba tuần lầ. Tuần thứ tư, tới một rạp chiếu bóng tại thủ đô Mễ tây Cơ, hút ống diếu làm hiệu và sẽ gặp nhân viên Nga sô. Rốt sẽ xin một que diêm. Trong bao quẹt, y sẽ nhận được chỉ thị cho cuộc gặp sau.

Năm 1947, công an liên bang phăng ra Kébêch.

Si gơ du (14), đại diện Nhật tại miền Bắc đảo Sakalin (15) được lọt vào mắt xanh một người đàn bà tuyệt đẹp. Y không thể ngờ được thiếu phụ là gái diêm -à là nhân viên mật vụ, tốt nghiệp trường dạy ái tình của Nga sô.

Mỗi tình thâm lên biến thành hôn nhân bí mật. Khi ấy gián điệp Sô viết mới xuất đầu lộ diện. Sigodu chỉ được tiếp tục chung chăn gối với vợ hờ nếu y

(13) Québec.

(14) Takemore Shtgera. Giai thoại này do Yuri Rastorov một viên chức Sô viết chọn tự do, thuật lại. (15) Sakhalin.

chịu hợp tác với Nga sô. Tuy trót những chàm Sigodu đành nghẹn ngào nhận lời.

Sigodu ở bắc Sakalin còn «vợ» hờ ở tận Mạc tư khoa xa xôi. Mỗi lần muốn xum họp, y phải xin mật vụ Sô viết, và người ngọc đã được hai đại tá Hồng quân hộ tống từ Mạc tư khoa tới. Phải dùng hai sĩ quan cao cấp hộ vệ một con điếm, dù biết Sigodu cung cấp tin tức quan trọng như thế nào. Từ 1946 đến 1954, Sigodu đã đánh cắp tài liệu tối mật của bộ Ngoại giao Nhật bản chuyển cho Nga sô.

Trung cộng cũng có nhiều trường dạy ái tình. Kim Suim, một thiếu nữ Nam cao nhỏ nhắn, khéo gọi, tốt nghiệp «ái tình» tại Triều Tiên và được đưa vào hàng ngũ cộng hòa Nam Cao đề do thám. Người ta thường gọi Kim là «cử nhân ái tình». Không may cho nàng, vì chính phủ Lý thừa Văn đã khám phá ra và nàng bị hành quyết ngày 28-6-1950 tại Hán Thành.

Đọc hồ sơ, người ta được biết gia đình Kim nghèo, không đủ ăn, nên dễ bị Cộng sản nhồi sọ. Kim đậu ưu hạng trong một trường bí mật dạy nghệ thuật quyền rũ đàn ông. Trường này đào tạo nữ cán bộ ái tình cho phong trào Cộng sản ở Trung quốc, Nhật bản, Mã Lai, Diên diện, Tích Lan, Cao ly, Nam dương và Đông dương.

Chương trình giảng dạy gồm cách dùng ma túy, thuốc ngủ, cách trang điểm thân thể, giữ vệ sinh hạnh hạc, cách ngừa bệnh phong tình và cách ngừa thụ thai. Kim còn học được phương pháp uống rượu thật nhiều mà không say. Ngoài ra Cộng sản còn dạy phương pháp chụp hình, phim ảnh vi ti, và truyền tin vô tuyến.

Giả trang tín đồ Thiên chúa ngoan đạo, Kim gia nhập ủy ban đón tiếp quân đội giải phóng Mỹ. Nói giỏi tiếng Anh, đẹp, ngoan, Kim hội đủ điều kiện đề dàn ông say mê. Thoạt tiên, nàng giữ chân điện thoại viên tại tổng hành doanh quân đội Mỹ

đặt trong khách sạn sang trọng Mantô. Nàng chài một đại tá và đoạt một số tài liệu gửi về Bắc Cao. Nhờ Kim, phe Cộng đã biết Hoa kỳ không có ý định vượt qua sông Yalu đề tấn công Hồng quân Trung Hoa, mà chỉ ngừng ở vĩ tuyến 38, ranh giới Bắc và Nam Cao.

Dần dà, Kim lọt vào cơ quan phản gián Mỹ, nhờ sự gợi gắm của viên đại tá hào hoa mã thượng. Nàng không ngờ phản gián Nam Cao theo nàng từ lâu, song chờ cơ hội thuận tiện mới ra tay. Nàng bị bắt, người ta tìm thấy trong nhà nàng một ổ do thám cộng sản, gồm đầy đủ tài liệu tuyên truyền, dụng cụ truyền tin và chụp hình.

Từ tội bị đưa từ trại giam Hán Thành ra trường bay Kim Pô la đề thọ hình. Có lẽ Kim Suim là «cử nhân ái tình» đầu tiên của Cộng sản bị hành quyết tại Đông nam á sau đại chiến thứ hai.

II. — Cờ rít tin, hồng nhan bạc mạng

Trung tá Pintô (1), kỳ tài phản gián của Anh quốc, cho rằng phái yếu không thích hợp với những éo le của ngành gián điệp. Trong đại chiến thứ hai, Pintô huấn luyện điệp viên đề thả dù xuống châu Âu bị Đức quốc xā chiếm đóng. Nhiều phụ nữ Hòa Lan trốn khỏi nước đã tới gặp Pintô, xin được nhảy dù xuống quê hương, lãnh nhận những công tác nguy hiểm.

Pintô hỏi :

— Các cô có thể hy sinh đến mực nào ?

— Tôi sẵn sàng chết cho tổ quốc.

Hy sinh tính mạng là điều cao quý, ít ai làm được, song trong nghề gián điệp chỉ khi nào không tránh khỏi, người ta mới chọn cái Chết. Chọn cái Chết trong lúc còn có thể sống được để tiếp tục phụng sự đất nước là bất trí.

(1) Oreste Pinto.

Vì vậy Pintó lác đầu :

— Chết, các cô sẽ chẳng làm được gì ích lợi. Vậy các cô có bằng lòng sống và mang thân thể ra hiến dâng cho công tác được không ?

Nhiều cô gái đã từ chối. Trên thực tế, phụ nữ, sẵn sàng hy sinh tính mạng, nhưng lại không chịu hy sinh trinh tiết và tâm tiếng khi cần, để lấy tin tức tình báo. Tình trạng này do nền giáo dục khai phóng và tự do cá nhân mà ra. Phía sau bức màn sắt, phụ nữ phải làm đi cho mặt vụ vì tự do cá nhân bị bóp nghẹt, vì chương trình giáo dục bị thu hẹp vào sự trung thành mù quáng cho đảng Cộng sản.

Theo trung tá Pintó, phụ nữ có 3 điều bất lợi. Thứ nhất : thiếu kiến thức chuyên môn. Thứ nhì : đàn bà thường bị lưu ý, nhứt là đàn bà đẹp. Đàn ông cài trang làm thợ cày có thể ngồi hàng giờ bên giàn súng cao xạ không sợ địch nghi ngờ, song một tuyệt thế giai nhân khó thể lại gần trại lính. Đàn ông dễ trà trộn vào quán rượu lấy tin, giả vờ là bợm nhậu. Đàn bà chỉ có thể giả vờ làm đi. Thứ ba : và là yếu tố quan trọng nhứt, đàn bà khó chế ngự được tình cảm. Làm gián điệp không được quyền có trái tim mềm yếu, nhưng trời đã phú cho đàn bà một trái tim luôn luôn mềm yếu.

Theo Pintó, phụ nữ chỉ có vai trò nhứt định : ấy là dùng sắc đẹp để quán xiêu đình đẽ lung lạc đối phương, tìm cách hãm dọa và sống ta. Nhiều người cho Pintó đúng. Lại có nhiều người cho Pintó nói sai. Bằng chứng là trong thế chiến vừa qua nước Anh đã có Côrit tin (2). Chưa phụ nữ nào lập được nhiều thành tích bằng Côrit tin. Chỉ tiếc một điều, hồng nhan bạc mạng, đúng với câu thơ xưa :

Mỹ nhân tự cô như danh tướng

Bất hứa nhân gian kiêu bạch đầu.

(2) Christine Granville.

Đêm 15-6-1952, một thiếu phụ học thức, khả ái, nhũn nhặn, bị đâm một nhát dao ngấp lút cán tại khách sạn Senbon (3), trung tâm thành phố Luân Đôn. Môn-daoni (4), tên sát nhân, khai với cảnh sát rằng y yêu nàng mà không được yêu lại nên đã giết nàng.

Giết người vì tình là chuyện xưa như trái đất tuy nhiên lần này dư luận lại bùng hoả. Chắc chắn Côrit tin chết không phải vì tình, mà vì một lý do nào khác, có thể tìm thấy trong cuộc đời siêu đẳng của nàng. Nàng nhân là nữ bá tước Ba Lan Sicabéch (5), điệp viên cừ khôi của thủ tướng Sótzin (6), ngôi sao sáng trên vòm trời điệp báo thế giới.

Một năm trước, nàng làm chiêu đãi viên cho một công ty hàng hải. Nàng xuất ngoại luôn, hành tung vô cùng kín đáo. Người ta ngạc nhiên tại sao một thiếu phụ uyên bác như nàng lại chọn những nghề tầm thường. Khám phòng nàng, cảnh sát giật mình khi thấy rất nhiều huy chương Anh, Pháp và Ba Lan. Lúc ấy, quá khứ của nàng mới được tiết lộ.

Nói thạo 10 ngoại ngữ, nàng là cựu nhân viên gián điệp Anh quốc. Hồi lên 13 tuổi, một mình một súng nàng đã giết chết đàn sói dữ định ăn thịt nàng trong rừng. Lớn lên nàng được bầu làm hoa hậu Ba Lan và thành hôn với bá tước Sicabéch, một nhà báo hữu danh.

Trong thế chiến, nàng nhảy dù nhiều lần xuống vùng địch. Năm 1944, trời bão lớn, cuồng phong thổi nàng bật khỏi địa điểm nhảy dù 6 cây số, rơi đúng vào một đơn vị Đức. Binh sĩ quốc xã tưởng nàng là bạn đồng đội, nên không phòng bị. Nàng chờ toán đầu tới gần mới vùng dậy, ria tiêu liên giết chết nửa tiểu đội. Địch huy động ba sư đoàn để tiêu diệt kháng chiến đóng trên một ngọn đồi. Phi cơ nhẹ thả

(3) Shelbourne (4) Denis George Muldowney (5) Krystina Skarbeck (6) Winston Churchill

quân xuống, nàng tung lựu đạn hạ sát 10 lính Đức vừa hạ cánh. Nàng xử dụng đai liên bá phát bá trúng như thiên thần. Lần khác, nàng tả xung, hữu đột, phá vòng vây, đi bộ một trăm cây số mới về được khu an toàn.

Quân Đức nghe nói tới nàng là sợ toát mồ hôi. Nhà chức trách quốc xã treo giải thưởng cho ai giết được nàng. Nàng suýt bị bắt nhiều phen. Nàng bị đuổi gát, phải trốn trong bụi rậm. Lính tuần tiểu Đức xua bệt-giê đi tìm. Một con chó săn khảm phá ra chỗ nàng ẩn náu. Mọi người nín hơi chờ chết. Nàng thân nhiên chìa bàn tay ra, con chó ngửi tay nàng và vẫy đuôi. Nàng quàng tay vào cổ chó một cách thân mật. Lính Đức huýt còi song con bệt-giê không chịu rời nàng. Nó sống bên nàng đến khi trúng miếng đại bác mà chết.

Ba sĩ quan điệp báo đồng minh ngồi chờ rạng đông trong khám tử hình. Vì rạng đông là giờ hành quyết. Đột nhiên, họ nghe giọng hát quen thuộc, Cờ rít tin. Nửa đêm nàng đơn thương độc mã vào nhà lao đòi phóng thích ba tử tội. Nàng dọa tên quản đốc là nếu ba sĩ quan bị bắn thì toàn thể người Đức trong trại giam sẽ bị đồng minh treo cổ.

Lúc ấy quân Mỹ đang tiến như vũ bão. Sau 11 giờ thương thuyết, nàng thành công.

Một lần nữa, nàng vượt 150 cây số biên giới bằng xe trượt tuyết rồi cải trang làm thôn nữ vào Vác số vi, thủ đô Ba lan bị Đức chiếm đóng. Trong 19 tháng, nàng bắt tin. Thì ra nàng bí mật tổ chức kháng chiến quân. Năm 1945, hoạt động tại Ý, nàng bị Đức chặn bắt. Lính Đức ra lệnh cho nàng đầu hàng. Nàng đưa hai tay lên song trong mỗi tay có một trái lựu đạn đã mở kíp. Nàng cho biết sẽ tung lựu đạn và tất cả cùng chết. Quân Đức đang hoang mang, nàng đi lùi, và trốn thoát.

Hồng nhan bạc mệnh, nàng đã thành người thiên cổ. Ai giết nàng, cộng sản hay tàn tích quốc xã? Chưa ai có thể trả lời. Hung thủ bị xử giảo tháng 9-1952.

12 - Vì yêu nên phản quốc

Tình yêu của Cốt-tin là tình yêu tổ quốc, Cöplon (1) cũng có tình yêu, song tình yêu của cô gái thêm khát, sợ sống cô đơn, lo cảnh hoa tàn nhị rữa.

Kề ra, dự luận nên tha thứ cho nàng, vì nàng đã 28 tuổi, cái tuổi xế chiều của con gái chưa chồng nàng lại không có sắc đẹp nhận sa cá lặn, và nhứt là ý trung nhân, Gubitsép (2), lại tốt nghiệp trường dạy ái tình của Nga Sô.

Nàng là viên chức gương mẫu của bộ Tư Pháp Mỹ, phụ trách một phần việc tin cần, liên quan tới hoạt động của Cộng sản tại Hoa kỳ, Nhờ mặt báo, cảnh sát liên bang khám phá ra nàng đi lại kháng khí với Gubitsép, nhân viên phái đoàn số viết tại Liên Hiệp quốc. Sau nhiều cuộc theo dõi, cảnh sát chộp bắt tại Nữ Ước giữa lúc nàng trao tài liệu cho Gubitsép. Khám trong xác, người ta còn thấy 34 tài liệu quốc phòng.

Ra tòa, Gubitsép được trả tự do và xuống tàu về nước. Đứng ra, Gubitsép bị 15 năm tù, nhưng hồi ấy là năm 1950, tình hình Đông Tây chưa căng thẳng chánh phủ Mỹ đã can thiệp với tòa án cho Gubitsép hồi hương. Cöplon cũng bị 15 năm tù. Nàng không ở tù vì 2 năm sau, án nàng được hủy bỏ. Tòa Thượng Thẩm miễn nghị vì công an bắt nàng không có trát tòa, công an lại nghe trộm điện thoại của nàng. Người ta liền tưởng tới quê hương của Gubitsép, bắt người có bao giờ cần trát, nghe trộm điện thoại có bao giờ cần xin phép chủ nhân. Được tự do, không chịu nổi cảnh chân đơn, gối chiếc, nàng kết hôn với Socolóp (3) luật sư đã biện hộ cho nàng. Thời gian qua, nàng đã có bốn con.

Dự luận còn nhớ tới Cöplon vì nàng là công dân Mỹ thứ nhứt sau thế chiến bị án tòa về tội do

(1) Judith Coplon (2) Gubitsép (3) Socolov.

thám cho ngoại bang. Nàng khai trước tòa vì trót nặng tình với Gubítsép nên sa vòng tội lỗi. Nhiều người không tin, và cho mỗi tình của nàng chỉ là tập trò gián điệp. Nàng có tư tưởng khuynh tả nên Nga sẽ kết nạp nàng vào tổ chức do thám. Nếu quả nàng say mê Gubítsép tại sao cũng trong lúc ấy nàng lại hề hện với người thứ hai.

Luật gia Sapiro (4). Trong khi săn đuổi nàng, công an tìm thấy nàng ngủ chung tại khách sạn trong hai đêm liền với Sapiro. Nàng cãi là ở cùng phòng, nàng vẫn mặc quần áo. Trời ơi, ai tin được không? May ra thần thánh mới giữ được nguyên vẹn khi ở chung phòng, chung giường với đàn ông, phương chi nàng là con thiếu thân tình ái. Và lại, công an đã ghi âm cuộc trò chuyện giữa nàng và Sapiro. Qua cuộn băng nhựa, người ta còn nghe cả tiếng chửi chạt tiếng cười khúc khích, tiếng thở hồn hển và tiếng giường nệm rung rung.

Tuy nhiên, sự thật oái oăm là thế. Sự thật nàng yêu Gubítsép dấu biết tình nhân có vợ, có con, dấu dối khi nàng phải tìm khuấy bên cạnh Sapiro. Thoạt tiên, Gubítsép chỉ đáng kịch ái tình. Lửa gần rơm lâu ngày bén ngọn, cả Cốp lơu lẫn Gubítsép đều không được sự khêu gợi của ái tình. Bằng chứng là sau sự về Mạc tư Khoa, Gubítsép bị thanh trừng và bị vợ ly dị. Cốp lơu yêu Gubítsép mà vẫn có thể yêu cả Sapiro. Tâm trạng kỳ quái này chỉ có đàn bà mới hiểu nổi. Gubítsép đã có một bí quyết. Bí quyết ấy, quan tòa, luật sư biện hộ và công luận, đều quên không xét tới vì Gubítsép chỉ áp dụng trong phòng the. Hiểu được nàng, may ra chỉ có Tây thái hậu hồi sinh, hoặc là góa phụ Trần lệ Xuân.

13— Thà chết, em không thể phụ chàng

Trong đời sống hàng ngày, có hàng trăm giai

(4) Shapiro,

thoai về sự thủy chung của đàn bà với đàn ông. Song trong lịch sử gián điệp, Sibin (1) có lẽ là người đàn bà thủy chung nhất, tuy bị tình nhân phụ rẫy.

Korame (2), tay tổ gián điệp Đức, đã gài lại trên đường thất trận của quân đội quốc xã trong thế chiến thứ hai, một đạo binh thứ năm vô cùng lợi hại, gồm nhiều nhân viên Đức, Pháp, Bỉ và Hòa Lan. Đạo quan ngầm này đi lại bằng thông hành giả, với nhiệm vụ phá hoại phía sau phòng tuyến đồng minh. Sibin chỉ huy đạo quân ngầm này.

Hồi đó là tháng 3-1945, đại chiến sắp chấm dứt với sự sụp đổ của chế độ Hít le, quân Mỹ tiến như chẻ tre vào nội địa Đức, và sắp vượt sông Ranh (3). Một đêm kia, tiền quân của Mỹ bắt được một thiếu phụ trạc 1. mười. Nàng khai là Buconvin (4) bị Đức lưu đày, đang kiếm cách vượt tới phòng tuyến Mỹ để n náu.

Nàng bị nghi ngờ vì khám trong người có một cây đèn bấm và một khẩu súng lục nhỏ. Sau cuộc điều tra khôn ngoan, phản gián phẳng ra nàng là công sự viên đặc lực, và là ý trung nhân của Korame. Phản gián yêu cầu nàng khai thật để gỡ tội, song nàng không chịu nói. Người ta bèn dùng thức ăn ngon, quần áo đẹp, thuốc lá thơm để mua chuộc nàng. Nàng vẫn ngậm miệng.

Sibin là đàn bà, mà tư cổ chí kim đàn bà thường tức giận khi ai dè bêu người yêu, nên đã vô tình sa vào cạm bẫy của phản gián Mỹ. Nhân viên đặc vụ Rosen (5) hỏi nàng, giọng khinh miệt :

— Hừ, tôi đã biết mà, còn cô cô chẳng biết ất giáp gì hết. Chẳng qua cô chỉ là tay sai hạng bét của Korame, một tên lưu manh. Korame coi cô như đày tớ, như đồ chó chết.

Lông mày dựng ngược, nàng đập tay xuống bàn :

(1) Sybille Delcourt (2) Werner Kramer (3) Rhein
(4) Héloïse Buconville. (5) Joseph Rosen.

— Tôi cảm ông không được nói thế. Ông làm to rồi. Ông không thể hiểu Kòrame bằng... tôi, Vì ông biết không, Kòrame... yêu... tôi.

Thế là xong. Rôsen cười tủm tỉm :

— À, ra vậy. Cô không phải là Buconvin mà là Sibin, tỉnh nhân của Kòrame.

Kòrame bắt tình với nàng trong một tiệm cà phê. Thoạt đầu, y dùng nàng làm thông dịch viên. Rồi từ thông dịch viên tới tình yêu và gián điệp.

Trước chúng có rành rành, nàng đành thú nhận. Nàng dẫn phản gián đồng minh tới bắt 150 nhân viên nguy hiểm của Kòrame còn lẫn quất trong vùng. Nhưng hể nhắc tới Kòrame là nàng lắc đầu không biết. Chuyên viên đồng minh biết nàng còn nặng tình với Kòrame nên kéo dài thời gian cho y có thể cao chạy xa bay.

Phản gián bèn đe dọa :

— Chúng tôi không thích ốm ở nữa. Cô có chịu nói thật hay là muốn ra tòa lãnh án tử hình về tội do thám ?

Nàng đành nghe lời. Nàng viết thư, nhờ người đưa tới cho Kòrame đang trốn ở một khu rừng vắng vẻ. Người ta hỏi nàng :

— Tại sao cô không chịu khai từ trước ?

Nàng thờ dãi, hai mắt đỏ hoe :

— Vào địa vị ông, ông yêu ai, ông có bằng lòng phản bội người yêu không ?

Tuy nàng chịu viết thư, phản gián đồng minh vẫn biết nàng chưa hoàn toàn thành thật. Kết quả là Kòrame trốn thoát. Một hôm, nàng cùng đi với nhân viên Mỹ tới một con đường hẻm trong đó có căn nhà của Kòrame. Vào nhà, thấy một áo dài đỏ và đôi giày cũ, nàng giận tím mặt :

— Trời ơi, không ngờ hắn còn chung đụng với

con dĩ này nữa. Thế mà mình cứ giấu diếm mãi cho hắn.

Nàng bắt đầu ghen. Nàng than thở, giọng ướt nhèm nước mắt :

— Hôm nọ, tôi viết thư là để báo động cho hắn trốn. Ngờ đâu...

Quân đội đồng minh tiến sâu vào nội địa Đức, Phản gián bắt được một người tình nghi là Kòrame. Sibin được giải từ nhà giam lên. Phản gián đặt điều nàng chịu nhận mặt Kòrame thì được trả tự do.

Nàng bằng lòng. Nàng bước vào một căn phòng, trong đó có hai người, dường như là tình nhân hoặc vợ chồng. Nhân viên đồng minh hỏi :

— Người đàn ông này là ai ? Kòrame phải không ?

Nàng lại gằn, nhìn kỹ người đàn ông từ đầu xuống chân. Phải, y là Kòrame. Nàng thấy đau buốt nơi tim. Nàng nhớ lại những phút ân ái giữa hai người. Y bỏ nàng, đi theo người đàn bà khác, còn nàng, nàng không thể bỏ y. Nàng chỉ cần gạt đầu là được phóng thích. Song nàng yêu tự do của Kòrame hơn tự do của chính nàng. Chắc chắn nàng sẽ phải ra tòa. Nàng đành chết, chứ không bao giờ tố giác người yêu.

Nàng bèn lắc đầu :

— Y là ai tôi không biết. Tôi mới gặp y lần đầu.

Trong vòng 24 tiếng đồng hồ, 6 nhân chứng cá quyết nhận diện người đàn ông lạ là Kòrame, Sự kiện này có nghĩa là Sabin không chịu tố giác nhân tình, đầu y ở chung với một phụ nữ khác. Quá yêu Kòrame, nàng đã hy sinh cuộc sống của nàng.

Bởi vậy, nàng phải ra trước vành móng ngựa. Tòa án Bi kết tội tử hình. Sau chiến tranh, nàng làm đơn xin ân xá. Nhờ phản gián Mỹ can thiệp, nàng được phóng thích. Và nàng có hy vọng làm lại cuộc đời. Nghe truyện Sibin liêu thác với tình, nhiều người rớt nước mắt.